

Po spotkaniu Eisenhower — Adenauer

NEW YORK (PAP). 14 bm. po naradzie między prezydentem USA Eisenhowerem, sekretarzem stanu Dullesem, kanclerzem Niemiec Adenauerem oraz wysokimi urzędnikami amerykańskimi i zachodnio-niemieckimi, opublikowano wspólne oświadczenie, które głosi m. in. że „konsepja neutralności nie da się w żaden sposób zastosować do Niemiec”.

Dalej, według doniesień wspomnianej agencji, wspólne oświadczenie podkreśla, że „wiedzy przyjaźni amerykańsko-niemieckiej bardzo się zwiększyły, że „nieudawane pomysłowe wyrażenia w Europie” są następstwem polityki zimnej wojny prowadzonej przez USA. Niemcy zachodnie i ich sojusznicy z „w przyszłości konieczna będzie najsilniejsza współpraca amerykańsko-niemiecka”.

Prasa amerykańska poświęciła wycięciu Adenauera liczne komentarze, w których nie szczędzi mu komplementów. Np. „Washington Post” pisze, że Adenauer jest „silną podporą Europy zachodniej, a nawet całego świata zachodniego”, a „New York Times” nazywa go „jednym z największych mężów stanu w powojennym świecie”.

Charakterystyczny komentarz zamieszcza znany publicysta Cook w „New York Herald Tribune”. Píše on, że Adenauer wyjeżdżając do USA pozostawił w Niemczech naród „w takim stanie podniecenia, w jakim jeszcze nie był on od czasu zakończenia drugiej wojny światowej”. Podkreśla to „opiera się na głębokim i szczerym wyczuciu, że Niemcy znalazły się w zwróceniu punktu historii”. Cook stwierdza przy tym, że zdumieniem, że żadne z posunięć Zachodu w ciągu ubiegłych dziesięciu lat nie przewidywało tak silnego do wyobraźni Niemców, nie poruszyło tak bardzo ich uczuć i nie spotkało się z tak głębokim odzwidkiem, jak ostatnia nota radziecka.

Blank w Paryżu

PARYŻ (PAP). 14 bm. przybył do Paryża na zaproszenie rządu francuskiego boński minister obrony Theodor Blank. Minister boński bezpośrednio po przybyciu do Paryża odbył rozmowy z dowódcą sił zbrojnych NATO gen. Gruentherem w sprawie zbrojeń niemieckich.

Przemówienie radiowe Wilhelma Piecka

BERLIN (PAP). Prezydent NRD Wilhelm Pieck wygłosił dnia 14 bm. przemówienie radiowe poświęcone 10 rocznicy powstania Wolnych Niemieckich Związków Zawodowych.

„Dzięki konsekwentnej pokojowej polityce Związku Radzieckiego, Chin, Ludowych i krajów demokracji ludowej — powiedział prezydent Pieck — osiągnięto ostatnie sukcesy, poważnych sukcesów w sprawie zmniejszenia napięcia międzynarodowego. Jednak agresywne siły USA oraz Niemiec zachodnich nie zrezygnowały z prób przekształcenia Niemieckiej Republiki Federalnej w wojskową bazę wypadową przeciw Wschodowi.

Niemniej jednak pokój może być zapewniony również dla Niemiec. Dowodzi tego nota rządu radzieckiego do rządu Niemieckiej Republiki Federalnej. Nawiazanie normalnych

stosunków dyplomatycznych, gospodarczych i kulturalnych między Związkiem Radzieckim a Republiką Federalną nie technicznie niemożliwe, a jedynie sytuacja w Europie i stworzone nowe przesłanki dla zjednoczenia Niemiec. Dlatego robotnicy obu części Niemiec serdecznie witają notę rządu radzieckiego.

Koncząc, prezydent Wilhelm Pieck wezwał niemieckich robotników do jednolitego działania — podstawy powodzenia w walce o jedność Niemiec i o pokój. W tym celu — podkreślił Pieck — konieczne jest organizowanie wymiany delegacji między obu częściami niemieckich związków zawodowych, — zrzeszeniem Wolnych Niemieckich Związków Zawodowych i zrzeszeniem związków zawodowych Niemiec zachodnich, organizowanie wymiany poglądów, wspólne omawianie kwestii spornych itd.

Ważny krok naprzód

Podsekretarz spraw zagranicznych W. Brytanii o radzieckich propozycjach rozbrojenia

LONDYN (PAP). 13 bm. podsekretarz stanu do spraw zagranicznych Anglii Nuttinga oświadczając na pytanie członka Izby Gmin Labourysty Hendersona w sprawie prac Podkomisji Rozbrojenia ONZ oświadczając, że zdaniem rządu brytyjskiego, stanowisko rządu radzieckiego „stanowi ważny krok naprzód w naszych rozmowach dotyczących rozbrojenia”. (Chodzi o propozycję Związku Radzieckiego z dnia 10 maja br. w sprawie ograniczenia zbrojeń, zakazu broni atomowej i „nie jest sztywna”.

ZSRR udzieli Węgrom i Bułgarii pomocy w dziedzinie pokojowego wykorzystania energii atomowej

MOSKWA (PAP). W związku z propozycją rządu radzieckiego w sprawie udzielenia pomocy naukowej i technicznej Węgierskiej Republice Ludowej i Ludowej Republice Bułgarii w tworzeniu ośrodków naukowo-badawczych dla rozwoju badań w dziedzinie fizyki jądrowej i wykorzystania energii atomowej do celów pokojowych, — do Moskwy przybyły w końcu maja dla przeprowadzenia rozmów w tej sprawie delegacje wymienionych krajów, złożone z wybitnych fizyków i inżynierów.

W wyniku rozmów podpisano

porozumienia, które przewidują, że Związek Radziecki zaprojektuje i dostarczy wymienionym krajom doświadczalne stopy atomowe i akceleratorów cząstek elementarnych, dostarczy nieodpłatnie niezbędne dokumentację naukową i techniczną, dotyczącą stosów i akceleratorów, udzieli im pomocy technicznej w ich zmontowaniu i uruchomieniu przez wydelegowanie specjalistów radzieckich, przekaze odpowiednią ilość materiałów rozszczepialnych i innych dla stosów atomowych i prac badawczych.

17 dzień strajku w W. Brytanii

Kolejarze zawarli porozumienie — dokerzy strajkują nadal

LONDYN (PAP). Agencja Reutersa donosi, że przedstawiciele związku zawodowego marynistów i palaczy kolejowych oraz brytyjskiej komisji transportowej osiągnęli porozumienie w sprawie zakończenia 17-dniowego strajku kolejarzy i niezwłoczne powroty ich do pracy.

Przed Światowym Zgromadzeniem Sił Pokoju w Helsinkach

DELHI (PAP). Przewodniczący hinduskiego Komitetu Obronców Pokoju S. Kiczlu oświadczył przedstawicielom prasy, że delegacja hinduska udająca się do Helsinek na Światowe Zgromadzenie Sił Pokoju będzie się składała z 90 członków. Na jej czele stanie prof. D. D. Kosambi. Kiczlu podkreślił, że delegacja hinduska będzie popierała na Zgromadzeniu żądanie całkowitego zakazu broni masowej zagłady i będzie się domagała potępienia kolonializmu.

Stig Carlsson, Folke Fridell, Arnold Ljungdahl, Moa Martinsson, Karl Vennberg

Depesza Królów Belgijczyków do prof. Joliot-Curie

WIDEN. Jak donosi Sekretariat Światowej Rady Pokoju, królowa belgijska Elżbieta przesłała na ręce przewodniczącego Światowej Rady Pokoju Fryderyka Joliot-Curie następującą depeszę:

„Nie wystarczy dziś potwierdzać umiarkowanie pokoju słowami. Należy go czynnie bronić, popierać wszelką inicjatywę podobną do waszej.

Dlatego wyrażam życzenie, aby Światowe Zgromadzenie Sił Pokoju, które odbędzie się w Helsinkach, osiągnęło swoje cele i tym samym wniosło wkład do dzieła wzajemnego porozumienia między narodami i do dzieła pokoju — dwóch doniosłych przesłanek kultury i postępu.”

Kongres CGT pod znakiem jedności

(TELEFONEM OD WŁASNEGO KORESPONDENTA „TRYBUNY LUDU” Z PARYŻA)

„XXX Kongres CGT można uważać za najważniejszą z narad związkowych, jakie miały miejsce od lat” — powiedział sekretarz generalny CGT Benoît Frachon w zasadniczym referacie na otwarciu Kongresu. — „Jestem pewien — dodał — że rezultaty naszych prac dostarczą przychylcom okazji do radości, a przeciwnikom powodów do niepokojów”.

Nastroj na tym wielkim Kongresie, w którym bierze udział 2000 delegatów związkowych z całej Francji, był ilustracją tych słów. Powitania zgłównane przywódców CGT, owacje na cześć gości zagranicznych (jest tu również delegacja polska), potężne dźwięki Międzynarodówki, które niosły się daleko poza ściany tej sali i wreszcie same obrady, wszystko to było odbiciem doniosłości Kongresu, z której zdają sobie sprawę wszyscy jego uczestnicy.

Ale obok tych zewnętrznych objawów poszukajmy głębszych przyczyn, które sprawiły, że XXX Kongres CGT obserwowany jest ze szczególną uwagą — właśnie jak powiedział Frachon — i przez przyjaciół i przez przeciwników, i przez masę pracujących, i przez przedstawicieli kapitału. Jakże to są przyczyny? Jedną z nich jest niewątpliwie sytuacja międzynarodowa, która stwarzając nowe szerokie możliwości działania na korzyść pokoju postawiła równocześnie przed narodami zadanie wzmożenia bojowości w walce o odpięcie międzynarodowe. Ale przede wszystkim przyczyn tych należy szukać w sytuacji wewnętrznej Francji, sytuacji, która ulegała w ostatnich latach poważnym przemianom. Mowa tu przede wszystkim o sytuacji gospodarczej kraju.

Ofensywa kapitału

Nie wdając się w szczegółowe analizy można powiedzieć, że okres ostatnich przyniósł Francji nową, na szeroką skalę zakrojoną ofensywę kapitału, pragnącego uratować pozycję nadwzrośniętą w rezultacie planu Schumana, planu Marshalla, uzależnienia gospodarki francuskiej od amerykańskich ograniczeń, w wyniku niemieckiej konkurencji i skurczenia się rynków (Indochiny, a obecnie Afryka Północna) — uratować je, kosztowne, rzecz jasna, francuskich mas pracujących. Pod hasłami ekspansji ekonomicznej, modernizacji, wzrostu „produkcyjności” (czyli intensyfikacji pracy) i zdrowienia gospodarki, rzucano plany, a realizowanymi przez rząd premiera Faure'a kapitalistami francuski osiągnęli poważny wzrost swoich zysków.

Od 1947 r. do 1953 r. zyski 730 wielkich przedsiębiorstw wzrosły z 20.862 milionów franków do 117.362 milionów franków, to znaczy więcej niż 5,5-krotnie. Dane za rok 1954 wskazują na dalszy ich wzrost. Benoît Frachon przytoczył liczby dotyczące zysków 60 przedsiębiorstw metalurgicznych, a więc tych, których produkcja związana jest z koniunkturą zbrojeniową:

1947 r.	1.641 mln fr.
1953 r.	9.517 mln fr.
1954 r.	11.139 mln fr.

— to znaczy 6,7 raza więcej. Równocześnie zaś w dziedzinie produkcji pokojowej spadek zapożyczony w roku 1952 trwa nadal, przybierając coraz ostrzejsze formy. W przemysle tekstylnym, obuwniczym, budowlanym nie tylko nie osiągnięto poziomu 1929 r., ale nawet roku 1913.

„Ekspansja ekonomiczna”, tak forsownie realizowana przez burżuazję w ostatnim wyniku daje się odczuć klasie robotniczej w postaci pogorszenia jej warunków bytowych.

Chodzi tu nie tylko o płace, które pozostały daleko w tyle za wzrostem kosztów utrzymania (dziś 4 miliony robotników, tzn. 1/3 robotników we Francji zarabia poniżej 20.000 fr. miesięcznie, tzn. mniej niż wynosi tzw. „życiowe minimum”). Ekspansja ekonomiczna ma i inne produkty uboczne. Pozwała ona na zmniejszenie ilości zatrudnionych bez możliwości dania im innej pracy czy zawodu, przyczynia się do zmniejszenia liczby wysokokwalifikowanych, a więc więcej płatnych robotników. Za przykład mogą tu posłużyć znależnioną w zakładach Renault, nie różniące się w tym względzie niczym od przedsiębiorstw prywatnych: na 28.830 robotników tylko 453 posiada wysokie kwalifikacje. Poza tym coraz bardziej obniża się granice wieku pracy, co w praktyce pozbawia wielu robotników w siłę wieku możliwości zarabiania na życie. Wszystko to są tylko liczne ilustracje sytuacji mas pracujących, nie mówiąc już o niedostatkach socjalnych, szczególnie dotkliwych w niektórych zawodach, o wysokim czynszu mieszkaniowym itd.

Ruch strajkowy

Ta sytuacja spowodowała w ostatnim okresie poważne wzmożenie ruchu strajkowego. I w tej właśnie rozkołysanej z nową siłą walce potwierdziła się raz jeszcze prawda o tym, że siła klasy robotniczej leży w jej jedności. Pierwsze zwycięstwa jednostki akcji pokazały klasie robotniczej drogę. Słuszność

tej drogi potwierdziły wybory kantonalne, słuszność jej potwierdziły ostatnie akcje oraz częściowe podejmowanie przez robotników CGT, „Force Ouvrière” (rozłamowej organizacji socjaldemokratycznej) i Chrześcijańskiej Centrali Związkowej (CFTC) niejednokrotnie wbrew prawicowym przywódcom i wbrew ich jawnym sprzeciwom.

Sprawa jedności akcji i perspektywy walki o szeroki front ludowy stała się naczelnym zadaniem klasy robotniczej, jej bojowej organizacji CGT, i pierwszą sprawą Kongresu. Apel, który wystosował Kongres do innych organizacji związkowych, proponując jedność działania, i apel do „Force Ouvrière”, zawierający dodatkowe propozycje w sprawie przywrócenia jedności związkowej, przyjęły został jednomyślnie przez uczestników kongresu.

W drugim dniu obrad ogłoszono z trybuny pierwsze jego echa. Związkowcy CGT, „Force Ouvrière” i CFTC w Instytucie Badań Naukowych poparli apel, a delegat „Force Ouvrière” oznajmił, że zwrócił się do krajowego zarządu swego związku i przekazał propozycję w sprawie jedności związkowej CGT i „Force Ouvrière”.

Wiadomość tę powitała olbrzymia owacja. I chociaż fakt ten był tylko pierwszą jaskółką, reakcja tych delegatów robotniczych, którzy przybyli z marsylskich doków, kopał północny, że stalowni Lotaryngii, świadczyła o tym, jak wielkie i jak gorące jest dążenie do jedności w szeregu robotników, świadomych, że jedność ta jest warunkiem i gwarancją zwycięstwa.

ZOFIA ARTYMOWSKA

Premier Nehru po zwiedzeniu Gruzji przybył do Uzbekistanu

MOSKWA (PAP). W podróży po Gruzji premier Nehru wraz z córką Indrą Gandhi i towarzyszącymi mu osobami zwiedził miasto Rustawi założone przed dziesięciu laty w stepach w pobliżu Tbilisi. Mieszkańcy tego miasta gotowali gościom hinduskim gorące przyjęcie.

Premier Nehru zapoznał się w Rustawi z pracą zakładów hutniczych im. Stalina, żywo interesując się procesami produkcyjnymi, wyposażeniem technicznym zakładów oraz szkoleniem kadr zawodowych. Następnie goście hinduscy zwiedzieli walcownicę tur oraz koksownię.

Z Rustawi goście udali się do słynnego ze swych winnic sochocho Digomskiego, malowniczo położonego przy wojskowej drodze gruzińskiej. Premier Nehru, jego córka Indira Gandhi oraz towarzyszące osoby szczególnie interesowali się agrotechniką uprawy winnicy, planami oraz sadzeniem leśnych pasów ochronnych.

MOSKWA (PAP). Premier Indii Nehru i towarzyszące mu osoby przybyli 14 bm. do Taszkentu. Mieszkańcy stolicy Uzbekiej SRR serdecznie powitali gości hinduskich.

DELHI (PAP). Wizyta premiera Indii Nehru w Związku

Radzieckim jest w dalszym ciągu jednym z czołowych tematów prasy hinduskiej. Dzienniki hinduskie podają dokładne szczegóły o przebiegu tej wizyty. Podkreślają wyjątkowo serdeczne przyjęcie zorganizowane przez Nehru w Związku Radzieckim, dzienniki „Dziennik” pisze: „Rosjanie dają do wzięcia w życie ideał głoszący, że współpraca i współistnienie między narodami jest możliwe, niezależnie od różnicy ideologicznej, punktów widzenia i metod działania”.

Dziennik „Swadhinata” stwierdza, że „każdy patriotą hinduski odczuwa wielką radość z tego, że wizyta premiera Nehru w Związku Radzieckim przyczyni się do jeszcze większego umocnienia przyjaźni i współpracy między Indiami a Związkiem Radzieckim”.

W artykule wstępnym dziennik „Free Press Journal” odpowiada na oszczerce komentarze „New York Times” na temat wizyty Nehru w Związku Radzieckim. „Nehru — pisze — ironia dziennik — nie popełnił żadnego przestępstwa, jeśli, oczywiście, wizyta w Rosji na zaproszenie rządu ZSRR nie jest przestępstwem. Rosjanie także nie popełnił żadnego przestępstwa, jeśli, oczywiście, serdeczne przyjęcie osoby, która przybyła z wizytą, nie jest przestępstwem”.

Premier Burmy w Jugosławii

W Jugosławii z oficjalną wizytą przebywa premier Burmy U Nu. Na zdjęciu: premier U Nu i prezydent Tito przed kompanią honorową na lotnisku belgradzkim. Foto Keystone

Rozmowy jugosłowiańsko-burmańskie

BELGRAD (PAP). Agencja jugosłowiańska Tanjug donosi: Dnia 13 bm. w godzinach wieczornych zakończyły się na wyspie Brioni rozmowy jugosłowiańsko-burmańskie. W rozmowach, obok prezydenta Tito i premiera U Nu, uczestniczyli kilku ich najbliższych współpracowników. Omawiano głównie zagadnienia gospodarcze i handlowe, jak również problemy międzynarodowe. Oficjalny komunikat o przebiegu i wynikach rozmów ma być ogłoszony w czwartek na konferencji prasowej w Zagrzebiu.

Jak stwierdza Tanjug, komunikat będzie się składał z dwóch części. Pierwsza — ogólna, zawierająca będzie zasady międzynarodowej współpracy, popierane przez oba kraje, druga zaś będzie dotyczyła stosunków politycznych, gospodarczych i kulturalnych między Burmą a Jugosławią.

Wiadomości sportowe

Igrzyska — generalna próba przed Melbourne

Przygotowania polskich sportowców do II Międzynarodowych Igrzysk Sportowych Młodzieży, rozgrywanych w ramach V Festiwalu, rozpoczęte zostały już w roku ubiegłym. Chodziło o to, by jednolity Kalendarz Sportowy na rok 1955 zawierał takie zawody, turnieje czy spotkania, w skali krajowej i międzynarodowej, jak również takie ich terminy, które pomogłyby zawodnikom w szlifowaniu szczytowej formy na okres Igrzysk, stanowiących składową część przygotowań do Olimpiady w Melbourne.

Konkretnie prace przygotowawcze, organizacyjne, wyszkoleniowo-sportowe i inne rozpoczęte zostały po powołaniu w listopadzie ub. roku kierownictwa ekipy polskiej. Zależało o tym, by w ramach Międzynarodowych Igrzysk Sportowych Młodzieży, które odbędą się w Melbourne, 1-10 grudnia, polscy sportowcy mogli wziąć udział w zawodach, które pomogłyby im w szlifowaniu szczytowej formy na okres Igrzysk, stanowiących składową część przygotowań do Olimpiady w Melbourne.

W tym celu, po przednim eliminacji, objętych zostało przygotowaniami ponad osiemset sportowców, ich walka z czołową światową zapowiada się atrakcyjnie, tym bardziej, że wyniki uzyskane w Warszawie, będą swego rodzaju paszportem do uczestnictwa w ekipie olimpijskiej.

Polscy koszykarze zwyciężają CSR 72:68

BUDAPEST. W trzecim spotkaniu finałowym o mistrzostwo Europy w koszykówce mężczyzn drużyna z Polski odniosła sukces zwyciężając niespodziewanie porażką Węgry — Czechosłowację 72:68 (25:30).

Polscy zagraли bardzo ambitnie, dobre taktycznie, wytrzymałe, ostre tempo gry i w sumie zwyciężyli nad zwycięstwem. Bardzo dobre zagrał przede wszystkim Paweł Paweł, który na 10 minutach wykorzystał 9. Najlepszy zawodnik CSR — to Kollar i Mrazek.

Z pobytu sportowców USA w Moskwie

MOSKWA. W środę 13 bm. odbyła się w Moskwie walność w podnoszeniu ciężarów USA — ZSRR. Stanglek amerykański, przebywający od kilku dni w Moskwie, zwiedził stolicę ZSRR. Był on w Operze, w cyrku, oglądał wspaniałą wystawę polską, zwiedził też Mauzoleum Lenina i Kremleń. Kierownik ekipy amerykańskiej — C. Johnson podkreślił w wywiadzie prasowym niezwykle gościnność, jaką okazują sportowcom amerykańskim gospodarze. Wyrażali oni radość z nawiazania przyjaźni i współpracy z amerykańskimi radzieckimi.

Bilety na zawody o memorial im. Kusocińskiego

PPIS komunikuje: bilety wstępu na mecze siatkarskie, stojące, bilety będą sprzedawane od godz. 11-12 w kasie stadionu wojskowego, ul. Łazienkowska.

Co zobaczymy na Festiwalu?

(Inf. wł.) 14 bm. odbyła się w Donu Dziennikarza w Warszawie konferencja prasowa z udziałem przedstawicieli Międzynarodowego oraz Polskiego Komitetu Przygotowawczego V Festiwalu. Omówiono na niej przygotowania kulturalne.

Malcolm Nixon — kierownik Biura Programowego Międzynarodowego Komitetu powiedział m. in.:

„Na obecnym Festiwalu polska będzie wiele nowych i ciekawych imprez artystycznych, z których wymienię tylko kilka: Wielkie Święto Dożynkowe, specjalnie poświęcone młodzieży wiejskiej, przywiezie z całego świata artystów, którzy w tradycyjnym obyczaju polskiej dożynkowej Wielkie Święto Dożynkowe, które odbędzie się na wsiach polowych, w Warszawie 4 sierpnia wieczorem z okazji 100-lecia zwycięstwa Wielkiej Federacji Młodzieży Demokratycznej.

Wielka Parada Cyrkowa, która przebiegać będzie w Warszawie i zakończy się na stadionie wystąpią artyści cyrkowi z wielu krajów.

14 sierpnia, oprócz wielu innych uroczystości, odbędzie się i dawna oczekiwana rewia strojów ludowych i pokaz mody. Tego samego popołudnia specjalnie dla dziewcząt urządzone zostanie „Święto Dziewcząt”, na które zostaną zaproszone wszystkie uczennice szkół.

Dzień 6 sierpnia w 10.15 połączony zrzucenia bomby atomowej na Hiroszimę, wszystkie uroczystości zakończą się na marcu i

czystości poświęcone będą sprawie ogólnoswiatowego pokoju.

W sobotę, 13 sierpnia, w przeddzień zakończenia Festiwalu odbędzie się wieloletni spacer dookoła urządzonych na Festiwalu kanałów. Kanał, jakiego, wydaje mi się, Warszawa jeszcze nigdy nie oglądała.

Jerzy Jasieński — kierownik Biura imprez artystycznych Polskiego Komitetu Przygotowawczego poinformował przedstawicieli prasy o udziale Polski w imprezach oraz o wynikach konkursów, obejmujących wiele dziedzin sztuki.

W świetle odbytych sądów konkursowych — powiedział Jan Jasieński — można stwierdzić, że największe zainteresowanie konkursu miały twórcy i wykonawcy, którzy na konkurs sztuki ludowej przynieśli 3266 elementów. Konkursy w dziedzinie sztuki ludowej miały twórcy i wykonawcy, którzy na konkurs sztuki ludowej przynieśli 3266 elementów. Konkursy w dziedzinie sztuki ludowej miały twórcy i wykonawcy, którzy na konkurs sztuki ludowej przynieśli 3266 elementów.

Wielkie zwycięstwo w konkursie festiwalowym zajął zespół kompozytorów Włodzimierz Kotowski. W konkursie na najlepszą grafikę w technice, nadesłano 523 prace, i nagrodę przyznano Halinie Chrostowskiej za cykl akwafort „Warszawa”.

W dziedzinie literatury, która przyniosła 125 prac, pierwszą nagrodę otrzymał Józef Stanisław z Poznania za „Mazowsze”. Konkurs na plakat nie przyniósł oczekiwanych rezultatów. I nagrodę w tym konkursie przyniósł Andrzej Chłopek. W dziedzinie fotografii, nadesłano 20 prac, które po stały się przyczyną konkursu m. in. w dziedzinie literatury, która przyniosła 125 prac, pierwszą nagrodę otrzymał Józef Stanisław z Poznania za „Mazowsze”. Konkurs na plakat nie przyniósł oczekiwanych rezultatów. I nagrodę w tym konkursie przyniósł Andrzej Chłopek. W dziedzinie fotografii, nadesłano 20 prac, które po stały się przyczyną konkursu m. in. w dziedzinie literatury, która przyniosła 125 prac, pierwszą nagrodę otrzymał Józef Stanisław z Poznania za „Mazowsze”.

Rokowania radziecko-japońskie

LONDYN (PAP). We wtorek po południu zebrał się ponownie po tygodniowej przerwie przedstawiciele ZSRR i Japonii. Po rozmowach ogłoszono komunikat, następujący treści:

„Ambasador Matsumoto i ambasador Malik konferowali w dniach 7 czerwca i 14 czerwca. Dokonali oni wymiany poglądów w sprawie normalizacji stosunków między oboma krajami. Następnym spotkaniem odbędzie się 21 czerwca.”

Międzynarodowa Konferencja w sprawach fizyki atomowej

RZYM (PAP). 13 bm. rozpoczęła się w Pizie międzynarodowa konferencja poświęcona sprawom fizyki jądrowej. W pracach konferencji bierze udział około 400 wybitnych uczonych — fizyków z 21 krajów. Nauka polska jest reprezentowana przez profesorów M. Danysz, M. Miesowicza, J. Piłniewskiego i H. Niewodnińskiego oraz kandydata nauk dr J. Werle. Obecni są także przedstawiciele radzieccy.

Podczas trwania konferencji będzie wygłoszonych około 150 referatów.

